

**EIROPAS PADOMES KONVENCIJA NR. 30
PAR SAVSTARPĒJO PALĪDZĪBU KRIMINĀLLIETĀS**

ETS No 30

European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters

(Strasbūra, 1959. gada 20. aprīlis)

Preambula

Eiropas Padomes dalībvalstu valdības, kuras parakstījušas šo Konvenciju,

- uzskatīdamas, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt lielāku vienotību starp dalībvalstīm,
- ticēdamas, ka šā mērķa sasniegšanu sekmēs vienotu noteikumu pieņemšana attiecībā uz savstarpēju palīdzību krimināllietās,
- uzskatīdamas, ka šāda savstarpēja palīdzība ir saistīta ar jautājumu par izdošanu, attiecībā uz kuru jau ir pieņemta 1957.gada 13.decembrī parakstītā Konvencija,

ir vienojušās:

**I NODAĻA
Vispārīgie noteikumi**

1.pants

1. Līgumslēdzējas Puses saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem apņemas sniegt cita citai visu iespējamo palīdzību procesuālajās darbībās attiecībā uz nodarījumiem, sodu piemērošanu par kuriem laikā, kad tiek lūgta palīdzība, piekrīt Pieprasītājas Puses tiesu varas iestāžu jurisdikcijai.

2. Šī Konvencija netiek piemērota attiecībā uz apcietinājumu, nolēmumu izpildi vai nodarījumiem, kuri ir pakļauti militārās likumdošanas aktiem, uz kuriem neattiecas vispārējie kriminālās likumdošanas akti.

2.pants

Palīdzību var atteikt, ja:

a) lūgums attiecas uz nodarījumu, kuru lūguma Saņēmēja Puse uzskata par politisku nodarījumu, par tādu nodarījumu, kas ir saistīts ar politisku nodarījumu, vai par finansiāla rakstura nodarījumu;

b) lūguma Saņēmēja Puse uzskata, ka lūguma izpilde var kaitēt tās suverenitātei, drošībai, sabiedriskajai kārtībai vai citām būtiskām interesēm.

II NODAĻA **Tiesas uzdevumi**

3.pants

1. Lūguma Saņēmējai Pusei tās likumdošanas aktos noteiktajā kārtībā ir jāizpilda Pieprasītājas Puses tiesu varas iestāžu iesniegtie ar krimināllietu saistītie tiesas uzdevumi, kuru mērķis ir iegūt pierādījumus vai nosūtīt priekšmetus, kurus var izmantot kā pierādījumus, protokolus vai dokumentus.
2. Ja Pieprasītāja Puse vēlas, lai liecinieki vai eksperti dotu liecības, apstiprinot tās ar zvērestu, tai šāds lūgums ir skaidri jāizsaka, un lūguma Saņēmējai Pusei ir jāpiekrīt lūgumam, ja tās likumdošanas akti to neaizliedz.
3. Lūguma Saņēmēja Puse drīkst nosūtīt pieprasīto protokolu vai dokumentu apliecinātus norakstus vai fotokopijas, ja vien Pieprasītāja Puse nav skaidri izteikusi lūgumu nosūtīt tai oriģinālus, un šādā gadījumā lūguma Saņēmējai Pusei ir jādara viss iespējamais, lai to izpildītu.

4.pants

Saņemot Pieprasītājas Puses skaidri izteiktu lūgumu, lūguma Saņēmējai Pusei ir jāpaziņo tiesas uzdevuma izpildīšanas vieta un datums. Ir pieļaujama amatpersonu un ieinteresēto personu klātbūtne, ja lūguma Saņēmēja Puse neiebilst.

5.pants

1. Ikvienu Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var paziņot Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram, ka tā patur sev tiesības izpildīt tiesas uzdevumus attiecībā uz mantas kratīšanu un izņemšanu vienīgi tad, ja ir ievērots viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:

- a) nodarījums, sakarā ar kuru iesniegts tiesas uzdevums, ir uzskatāms par sodāmu gan saskaņā ar Pieprasītājas Puses, gan arī saskaņā ar lūguma Saņēmējas Puses likumdošanas aktiem;
- b) nodarījums, sakarā ar kuru iesniegts tiesas uzdevums, ir nodarījums, attiecībā uz kuru lūguma saņēmējā valstī var piemērot izdošanu;
- c) tiesas uzdevuma izpilde atbilst lūguma Saņēmējas Puses likumdošanas aktiem.

2. Ja Līgumslēdzēja Puse iesniedz paziņojumu saskaņā ar šā panta 1.punktu, jebkura cita Puse var piemērot savstarpējības principu.

6. pants

1. Lūguma Saņēmēja Puse var atlikt jebkādu prasīto mantas, protokolu vai dokumentu nodošanu, ja minētā manta, protokoli vai dokumenti tai ir nepieciešami sakarā ar notiekošām kriminālprocesuālām darbībām.

2. Pieprasītājam Pusei, tiklīdz tas ir iespējams, jāatdod lūguma Saņēmējai Pusei jebkura manta, kā arī protokolu vai dokumentu oriģināli, kas tai nodoti, izpildot tiesas uzdevumu, ja vien lūguma Saņēmēja Puse no tiem neatsakās.

III NODAĻA

Tiesas nolēmumu un blakus lēmumu izsniegšana - liecinieku, ekspertu un apsūdzēto personu aicināšana

7. pants

1. Lūguma Saņēmējai Pusei ir jāizsniedz tiesas nolēmumi un blakus lēmumi, kurus tai šim mērķim ir nodevusi Pieprasītāja Puse.

Izsniegšanu var veikt, nolēmumu vai blakus lēmumu vienkārši pārsūtot aicināmajai personai. Ja Pieprasītāja Puse to nepārprotami lūdz, lūguma Saņēmējai Pusei jāveic izsniegšana tādā veidā, kāds paredzēts tās likumdošanas aktos analogisku dokumentu izsniegšanai, vai arī īpašā veidā, kas nav ar to pretrunā.

2. Par izsniegšanas pierādījumu kalpo aicināmās personas parakstīta un datēta kvīts vai lūguma Saņēmējas Puses paziņojums par to, ka izsniegšana ir notikusi, norādot tās datumu un veidu. Viens vai otrs no šiem dokumentiem ir nekavējoties jānosūta Pieprasītājam Pusei. Ja Pieprasītāja Puse to lūdz, lūguma Saņēmēja Puse tai paziņo, vai izsniegšana ir notikusi atbilstoši lūguma Saņēmējas Puses likumdošanas aktiem. Ja izsniegšana nav iespējama, lūguma Saņēmējai Pusei par to nekavējoties jāinformē Pieprasītāja Puse, norādot attiecīgos iemeslus.

3. Ikviena Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu paziņojumu, kurā tā norāda, lai lūgums par pavēstes izsniegšanu tās teritorijā esošai apsūdzētajai personai tiktu nosūtīts tās varas iestādēm noteiktu laiku pirms datuma, kurā jāierodas tiesā. Šis termiņš ir jānorāda minētajā paziņojumā, un tas nedrīkst pārsniegt 50 dienas.

Šis termiņš ir jāņem vērā, nosakot ierašanās datumu un nosūtot pavēstes.

8.pants

Liecinieku vai ekspertu, kas nav atsaucies uz ierašanās pavēsti, kuras izsniegšana tikusi lūgta, nedrīkst pakļaut nekādam sodam vai ierobežojošam līdzeklim pat tad, ja pavēstē izteikts brīdinājums par sodu, izņemot gadījumu, kad tas vēlāk brīvprātīgi nonāk Pieprasītājas Puses teritorijā, kur tam noteiktā kārtībā vēlreiz tiek izsniegta pavēste.

9.pants

Naudas līdzekļi, to skaitā lieciniekam vai ekspertam izmaksājami iztikas līdzekļi un atlīdzināmie ceļa izdevumi, kuri jāsedz Pieprasītājam Pusei, ir aprēķināmi atkarībā no viņu dzīvesvietas atbilstoši likmēm, kas ir vismaz vienlīdzīgas tām likmēm, kas ir noteiktas, ievērojot spēkā esošās normas un noteikumus valstī, kurā jānotiek lietas izskatīšanai.

10.pants

1. Ja Pieprasītāja Puse uzskata, ka liecinieka vai eksperta ierašanās tās tiesu varas iestādēs ir īpaši nepieciešama, tad tas ir jānorāda tās lūgumā par pavēstes izsniegšanu, un lūguma Saņēmējai Pusei savukārt ir jālūdz, lai liecinieks vai eksperts ierodas.

Lūguma Saņēmējai Pusei ir jāinformē Pieprasītāja Puse par liecinieka vai eksperta atbildi.

2. Gadījumā, kas noteikts šā panta 1.punktā, lūgumā vai pavēstē ir aptuveni jānorāda izmaksājami naudas līdzekļi un atlīdzināmie ceļa un iztikas izdevumi.

3. Ja tiek iesniegts īpašs lūgums, lūguma Saņēmēja Puse var lieciniekam vai ekspertam izmaksāt avansu. Avansa lielums ir jāindosē uz pavēstes, un tas ir jāapmaksā Pieprasītājam Pusei.

11.pants

1. Ieslodzītā persona, kuras ierašanos tiesā kā lieciniekam vai konfrontēšanas nolūkā lūdz Pieprasītāja Puse, ir īslaicīgi jāpārvieto uz teritoriju, kurā lieta tiek izskatīta, ar nosacījumu, ka šī persona tiks nosūtīta atpakaļ lūguma Saņēmējas Puses noteiktajā termiņā un saskaņā ar 12.panta noteikumiem, ciktāl tie ir piemērojami.

Pārvietošanu var atteikt, ja:

a) ieslodzītā persona tai nepiekrīt;

b) tās klātbūtne ir nepieciešama kriminālprocesā, kas notiek lūguma Saņēmējas Puses teritorijā;

c) pārvietošanas dēļ var pagarināties šīs personas arests vai

d) ir citi svarīgi iemesli, kuru dēļ nav vēlama personas pārvietošana uz Pieprasītājas Puses teritoriju.

2. Ievērojot 2. panta noteikumus, gadījumā, uz kuru attiecas šā panta 1. punkta noteikumi, ieslodzītās personas tranzīts caur trešās valsts, kura ir šīs Konvencijas Līgumslēdzēja Puse, teritoriju ir jāatļauj, ja Pieprasītājas Puses Tieslietu ministrija iesniedz tās Puses Tieslietu ministrijai, caur kuras teritoriju tiek lūgts tranzīts, iesniegumu, kam pievienoti visi nepieciešamie dokumenti.

Līgumslēdzēja Puse var neatļaut savu pilsoņu tranzītu.

3. Pārvietotajai personai ir jāpaliek ieslodzījumā Pieprasītājas Puses teritorijā un - tranzīta gadījumā - arī tās Puses teritorijā, caur kuru tiek lūgts tranzīts, ja vien Puse, kurai tiek lūgta pārvietošana, neprasa šo personu atbrīvot.

12. pants

1. Liecinieku vai ekspertu, kurš saskaņā ar pavēsti ierodas Pieprasītājas Puses tiesu varas iestādēs, neatkarīgi no tā pilsonības Pieprasītājas Puses teritorijā nedrīkst krimināli vajāt vai arestēt, vai pakļaut jebkuriem citiem personīgās brīvības ierobežojumiem par nodarījumiem vai notiesāšanu, pirms tā izceļojusi no lūguma Saņēmējas Puses teritorijas.

2. Personu, kura izsaukta ierasties Pieprasītājas Puses tiesu varas iestādēs, lai atbildētu par darbībām, kuras veido pret to vērsto procesuālo darbību pamatu, neatkarīgi no tās pilsonības Pieprasītājas Puses teritorijā nedrīkst krimināli vajāt vai arestēt, vai pakļaut jebkuriem citiem personīgās brīvības ierobežojumiem par pavēstē neuzrādītiem nodarījumiem vai notiesāšanām, kas notikušas pirms tās izceļošanas no lūguma Saņēmējas Puses teritorijas.

3. Šajā pantā noteiktā imunitāte izbeidzas tad, kad liecinieks vai eksperts, vai apsūdzētā persona, kurai 15 sekojošo dienu laikā pēc tam, kad tiesu varas iestādes vairs nepieprasa tās klātbūtni, ir bijusi iespēja aizceļot, tomēr ir palikusi valsts teritorijā vai arī ir atgriezies tajā pēc tās atstāšanas.

IV NODAĻA Tiesu protokoli

13.pants

1. Lūguma Saņēmējai Pusei ir jānosūta izvilki un informācija no tiesu protokoliem, kuru tai lūdz Līgumslēdzējas Puses tiesu varas iestādes un kura ir nepieciešama krimināllietā, tādā pašā apjomā, kādā to nodrošinātu savām tiesu varas iestādēm līdzīgā lietā.

2. Jebkurā citā gadījumā, izņemot to, kas ir noteikts šā panta 1. punktā, lūgums jāizpilda saskaņā ar lūguma Saņēmējas Puses likumiem, noteikumiem vai praksi.

V NODAĻA

Procedūra

14.pants

1. Lūgumā par savstarpējo palīdzību ir jānorāda:

- a) valsts varas iestāde, kura iesniedz lūgumu;
- b) lūguma objekts un iemesls;
- c) ja iespējams, ieinteresētās personas identitāte un pilsonība;
- d) ja nepieciešams, aicināmās personas vārds, uzvārds un adrese.

2. Tiesas uzdevumos, kas paredzēti 3., 4. un 5.pantā, papildus jānorāda nodarījums un jādod fakts kopsavilkums.

15.pants

1. Tiesas uzdevumi, kas paredzēti 3., 4. un 5.pantā, kā arī 11. pantā paredzētie iesniegumi Pieprasītājas Puses Tieslietu ministrijai ir jānosūta lūguma Saņēmējas Puses Tieslietu ministrijai. Atbildes jānosūta, izmantojot tos pašus kanālus.

2. Steidzamības gadījumā Pieprasītājas Puses tiesu varas iestādes tiesas uzdevumus var nosūtīt tieši lūguma Saņēmējas Puses tiesu varas iestādēm. Atbildes kopā ar nepieciešamajiem dokumentiem nosūtāmas, izmantojot šā panta 1. punktā noteiktos kanālus.

3. 13. panta 1. punktā paredzētos lūgumus attiecīgās tiesu varas iestādes var nosūtīt tieši attiecīgajām lūguma Saņēmējas Puses varas iestādēm, kuras savukārt var nosūtīt atbildes tieši. 13. panta 2. punktā paredzētos lūgumus Pieprasītājas Puses Tieslietu ministrijai ir jānosūta lūguma Saņēmēja Puses Tieslietu ministrijai.

4. Lūgumus par savstarpējo palīdzību, izņemot tos, kas paredzēti šā panta 1. un 3. punktā, it īpaši lūgumus par iepriekšējo izmeklēšanu līdz kriminālvajāšanas uzsākšanai, tiesu varas iestādes viena otrai var nosūtīt tieši.

5. Gadījumos, kad šī Konvencija atļauj sazināties tieši, to var izdarīt ar Starptautiskās kriminālpolicijas organizācijas (Interpol) starpniecību.

6. Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu paziņojumu, kurā tā norāda, ka daži vai visi palīdzības lūgumi tai ir nosūtāmi, izmantojot citus, nevis šajā pantā noteiktos kanālus, vai prasa, lai šā panta 2. punktā paredzētajā gadījumā tiesas uzdevuma noraksts tiktu vienlaikus nosūtīts arī tās Tieslietu ministrijai.

7. Šā panta noteikumi nekādi neietekmē starp Līgumslēdzējām Pusēm spēkā esošajos divpusējos līgumos vai nolīgumos paredzētos noteikumus, kuri nosaka palīdzības lūgumu tiešu nosūtīšanu to attiecīgajām varas iestādēm.

16. pants

1. Saskaņā ar šā panta 2. punktu nedrīkst pieprasīt lūgumu un tiem pievienoto dokumentu tulkojumus.

2. Ikviena Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var paziņot Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram, ka tā patur sev tiesības noteikt, ka tai adresētie lūgumi un tiem pievienotie dokumenti ir nosūtāmi šai Līgumslēdzējai Pusei kopā ar tulkojumu tās valodā vai jebkurā no Eiropas Padomes oficiālajām valodām, vai vienā no tām, kuru tā norādījusi. Citas Līgumslēdzējas Puses var piemērot savstarpējības principu.

3. Šis pants nekādi neietekmē noteikumus par lūgumu vai tiem pievienoto dokumentu tulkojumiem, kas ietverti līgumos vai nolīgumos, kuri ir spēkā vai tiks noslēgti starp divām vai vairākām Līgumslēdzējām Pusēm.

17. pants

Pierādījumiem vai dokumentiem, kuri ir nosūtīti saskaņā ar šo Konvenciju, netiks pieprasīta autentiskuma apliecināšana nekādā tās formā.

18. pants

Ja savstarpējās palīdzības lūguma izpilde nav to saņēmušās valsts varas iestādes jurisdikcijā, tai, *ex officio*, lūgums ir jāpārsūta šīs valsts kompetentai varas iestādei un par to jāinformē Pieprasītāja Puse, izmantojot tiešos kanālus, ja lūgums nosūtīts, izmantojot šādus kanālus.

19. pants

Jebkurš savstarpējās palīdzības atteikums ir jāmotivē.

20. pants

Saskaņā ar 10. panta 3. punkta noteikumiem savstarpējās palīdzības lūgumu izpilde nav jāsaista ar izdevumu atlīdzināšanu, izņemot tos izdevumus, kuri radušies sakarā ar ekspertu uzturēšanos lūguma Saņēmējas Puses teritorijā vai sakarā ar ieslodzītās personas pārvietošanu, kas veikta saskaņā ar 11. pantu.

VI NODAĻA

Ar tiesas procesu saistītās informācijas sniegšana

21. pants

1. Informācija, kuru viena Līgumslēdzēja Puse sniedz sakarā ar tiesas procesu otras Līgumslēdzējas Puses tiesās, tiek nodota ar attiecīgo valstu Tieslietu ministriju starpniecību, ja vien kāda Līgumslēdzēja Puse neizmanto 15. panta 6. punktā paredzēto iespēju.
2. Lūguma Saņēmējai Pusei ir jāinformē Pieprasītāja Puse par jebkuru darbību, ko tā veikusi sakarā ar šādu informāciju, un jānosūta jebkura pasludinātā nolēmuma noraksts.
3. 16. panta noteikumi ir piemērojami attiecībā uz informāciju, kas sniegta saskaņā ar šā panta 1. punktu.

VII NODAĻA

Apmaiņa ar informāciju no tiesu protokoliem

22. pants

Ikvienai Līgumslēdzējai Pusei ir jāinformē pārējās Līgumslēdzējas Puses par katru kriminālo notiesāšanu un visām tai sekojošajām tiesu protokolos fiksētajām darbībām attiecībā uz to pilsoņiem. Tieslietu ministrijām ir savstarpēji jāapmainās ar šādu informāciju vismaz vienu reizi gadā. Ja attiecīgā persona tiek uzskatīta par divu vai vairāku Līgumslēdzēju Pušu pilsoni, informācija ir jāsniedz katrai no šīm Pusēm, ja vien persona nav tās Puses pilsonis, kuras teritorijā tā notiesāta.

VIII NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

23. pants

1. Ikvienai Līgumslēdzēja Pusei laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var izdarīt atrunu attiecībā uz jebkuru šīs Konvencijas noteikumu vai noteikumiem.
2. Ikvienai Līgumslēdzējai Pusei, kura ir izdarījusi atrunu, tā jāatsauc, tiklīdz apstākļi to atļauj. Šāda atsaukšana ir izdarāma, iesniedzot par to paziņojumu Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.
3. Līgumslēdzēja Puse, kura ir izdarījusi atrunu attiecībā uz kādu šīs Konvencijas noteikumu, nevar prasīt, lai to ievērotu citas Līgumslēdzējas Puses, izņemot tiktāl, ciktāl tā pati to ir pieņēmusi.

24.pants

Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu, kurā tā nosaka, kādas varas iestādes tā uzskatīs par tiesu varas iestādēm šīs Konvencijas izpratnē.

25.pants

1. Šī Konvencija ir piemērojama Līgumslēdzēju Pušu metropoles teritorijām.
2. Attiecībā uz Franciju tā ir piemērojama Alžīrai un aizjūras departamentiem, attiecībā uz Itāliju tā ir piemērojama Somālijas teritorijai, kas ir Itālijas pārziņā.
3. Vācijas Federatīvā Republika var paplašināt šīs Konvencijas piemērošanu attiecībā uz Berlīnes zemi, iesniedzot par to Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu.
4. Attiecībā uz Nīderlandes Karalisti Konvencija ir piemērojama tās Eiropas teritorijai. Nīderlande var paplašināt Konvencijas piemērošanu attiecībā uz Nīderlandes Antiļu salām, Surinamu un Nīderlandes Jaungvineju, iesniedzot par to Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu.
5. Saskaņā ar divu vai vairāku Līgumslēdzēju Pušu tiešu vienošanos šīs Konvencijas piemērošanu var paplašināt attiecībā uz jebkuru citu šo Pušu teritoriju, kura nav minēta šā panta 1., 2., 3., un 4. punktā un par kuras starptautiskajām attiecībām šāda Puse ir atbildīga.

26.pants

1. Ievērojot 15.panta 7. punkta un 16. panta 3. punkta noteikumus, attiecībā uz tām valstīm, kurām šī Konvencija ir piemērojama, tai ir augstāks juridiskais spēks nekā jebkuram citam līgumam, konvencijai vai divpusējam nolīgumam, kas regulē savstarpējo palīdzību krimināllietās starp jebkurām divām Līgumslēdzējām Pusēm.
2. Šī Konvencija neietekmē saistības, kuras radušās no jebkurām citām divpusējām vai daudzpusējām starptautiskām konvencijām, kas ietver vai var ietvert normas, kuras regulē specifiskus savstarpējās palīdzības aspektus noteiktā jomā.
3. Līgumslēdzējas Puses var savā starpā noslēgt divpusējas vai daudzpusējas vienošanās par savstarpējo palīdzību krimināllietās, vienīgi lai papildinātu šīs Konvencijas noteikumus vai veicinātu tajā ietvertu principu īstenošanu.
4. Ja starp divām vai vairākām Līgumslēdzējām Pusēm savstarpējā sadarbība krimināllietās tiek īstenota uz vienveidīgas likumdošanas vai speciālas sistēmas bāzes, kas nodrošina savstarpējās palīdzības pasākumu īstenošanu to teritorijās, šīm Pusēm, neņemot vērā šīs Konvencijas noteikumus, ir tiesības brīvi regulēt savstarpējās attiecības šajā jomā vienīgi saskaņā ar šādiem likumdošanas aktiem vai šādu sistēmu. Līgumslēdzējām Pusēm, kuras saskaņā ar šo punktu izslēdz šīs Konvencijas piemērošanu savās attiecībās, par to jāpaziņo Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.

27.pants

1. Šo Konvenciju var parakstīt Eiropas Padomes dalībvalstis. To ir nepieciešams ratificēt. Ratifikācijas dokumenti iesniedzami glabāšanai Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.
2. Šī Konvencija stājas spēkā 90 dienas pēc tam, kad iesniegts glabāšanā trešais ratifikācijas dokuments.
3. Attiecībā uz ikvienu valsti, kas parakstījusi šo Konvenciju, bet ratificē to vēlāk, Konvencija stājas spēkā 90 dienas pēc tam, kad iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas dokuments.

28. pants

1. Eiropas Padomes Ministru komiteja var uzaicināt jebkuru valsti, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts, pievienoties šai Konvencijai, ja lēmumam, kas ietver šādu uzaicinājumu, vienbalsīgi piekrīt šo Konvenciju ratificējušās Eiropas Padomes dalībvalstis.
2. Šāda pievienošanās notiek, iesniedzot glabāšanā Eiropas Padomes ģenerālsekretāram pievienošanās dokumentu, kas stājas spēkā 90 dienas pēc tā iesniegšanas.

29.pants

Ikviens Līgumslēdzēja Puse var denonsēt šo Konvenciju tiktāl, ciktāl tā uz šo Līgumslēdzēju Pusi attiecas, par to paziņojot Eiropas Padomes ģenerāļsekretāram. Denonsēšana stājas spēkā 6 mēnešu laikā pēc tam, kad Eiropas Padomes ģenerāļsekretārs ir saņēmis šādu paziņojumu.

30.pants

Eiropas Padomes ģenerāļsekretāram ir jāinformē Eiropas Padomes dalībvalstis un šai Konvencijai pievienojušās valstis par:

- a) katru valsti, kas parakstījusi Konvenciju, un katru ratifikācijas vai pievienošanās dokumentu iesniegšanu;
- b) datumu, kurā Konvencija stājas spēkā;
- c) katru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 5. panta 1. punktu, 7.panta 3. punktu, 15. panta 6. punktu, 16. panta 2. punktu, 24. pantu, 25. panta 3. un 4. punktu vai 26. panta 4. punktu;
- d) katru atrunu, kas izdarīta saskaņā ar 23. panta 1. punktu;
- e) katras atrunas atsaukšanu saskaņā ar 23. panta 2. punktu;
- f) katru paziņojumu par denonsēšanu, kas saņemts saskaņā ar 29. panta noteikumiem, un datumu, kad šāda denonsēšana stājas spēkā.

Iepriekšminēto apliecinot, Konvenciju ir parakstījušas uz to attiecīgi pilnvarotas personas.

Sastādīta Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī angļu un franču valodā, abiem tekstiem ir vienāds juridiskais spēks, vienā eksemplārā, kas glabāsies Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerāļsekretārs nosūtīs apliecinātus norakstus visu to valstu valdībām, kuras ir parakstījušas šo Konvenciju vai tai pievienojušās.